

We
Serve

BULLETIN 284
JAARGANG 31 - MEI 2019

BESTUUR

President : Chris Geurink
Oud President : John Brands
1^e Vice President : Bart van der Laan
2^e Vice President : Theo Soontiëns
Secretaris : Peter Bob Peerenboom
Penningmeester : Bart Jaap Pull ter Gunne
Bankrekening : Rabobank: 15.75.77.066

SECRETARIAAT

Peter Bob Peerenboom : Nonnenmate 24
7006 CP Doetinchem
Telefoon : 0314-346096
E-mail : info@lionsclubdoetinchem.nl
Website : www.lionsclubdoetinchem.nl
Digitaal ledenboek : <https://lolas.lions.nl/logon>

BIJENKOMSTEN

Iedere maand : 1^e woensdag 19.45 uur Vergadering
3^e woensdag 18.00 uur Taphap
5^e woensdag 18.00 uur Taphap met

Plaats : Bistro de Kruisberg
Kruisbergseweg 172
7009 BT Doetinchem

Telefoon : 0314 - 324123
E-mail : info@dekruisberg.nl

- Bij verhindering voor de vergadering **altijd via de site afmelden**
- Bij verhindering voor de taphap **altijd** uiterlijk dinsdag vóór 20.00 uur **via de site afmelden**

Let op! Bij niet-tijdig afmelden zal € 14,50 in rekening worden gebracht ten behoeve van de fundraisingkas.

- Voor bijeenkomsten met Papillons opgeven of afmelden **zoals aangegeven op de uitnodiging**

WAT STAAT ER DEZE MAAND IN HET BULLETIN?

Pres(s)praat 2011-2012..	4
Verslag clubavond 2 mei 2012..	6
De 10 minuten van Marnix Jansen Venneboer..	8
Oorlogsherinneringen..	10
De Verjaardagskalender..	14
De huidige oorlogen in de wereld..	15
Een nieuwe aanpak van oude commissies..	17
Een dankbare voorjaarswandeling..	21
“Hi guys!” “No worries, mate”..	23
Commissies 2011-2012..	31
Agenda 2011-2012..	32

PRES(S)PRAAT 2011-2012

Beste Lionsvrienden,

Dit wordt dan een van de laatste Pres(s)praten van mijn hand. Het clubjaar nadert het einde. De inbreng van de inkomend President en de daaropvolgend President is al merkbaar. Zij geven hun beleid en programma een nieuwe push. Bart en Theo hebben ook de laatste reguliere avond hun ideeën ontvouwd en toegelicht. Er was helaas op die avond te weinig tijd om een en ander nog te bespreken. Wellicht dat dit de komende avonden kan gebeuren, dan wel in het nieuwe seizoenjaar. De touwtjes worden wat aangetrokken. Ik ben benieuwd hoe dit in de club wordt opgepakt. Het kan op zichzelf geen kwaad.

Tijdens de laatste reguliere avond hadden wij ook twee gasten van de Lionsclub Isala. Zij hebben kort toegelicht de activiteit die wij in het najaar samen met de drie clubs uit Doetinchem gaan organiseren. Het ziet er op zichzelf goed uit en ik denk ook dat wij als club moeten laten zien dat wij ook ons aandeel kunnen hebben. Een aantal van onze leden zit ook in de organisatie. Voor zover ik weet zijn dat Martin Liefrink, Henk Breuker en –doch dat weet ik niet zeker- Tom Jacobs. Wellicht vergeet ik er nu nog een, waarvoor bij voorbaat mijn excuses. (*aanvaard -red.*)

Op de bijeenkomst van 2 mei jl. hadden wij na de pauze, hetgeen een beetje uitliep, de verhalen over en van de oorlog. Het was in eerste instantie de bedoeling om dit in kleine groepen te doen, doch de voorkeur bestond om dit in het groter verband te doen. Ik zelf vond het indrukwekkend de verhalen van met name onze oudere leden. Zij die min of meer, al dan niet bewust, de oorlog hebben meegemaakt. Wat mij opviel was dat de meesten toch spraken over angst. Angst om getroffen te worden door bommen, al dan niet van onze zijde, dan wel van de vijandelijke kant. Ik vond het mooi om die verhalen te horen en mijn indruk was dat dit ook gold voor de overige aanwezigen. De opkomst viel die avond wat tegen, doch daar waren wellicht ook verklaringen voor. Deze avond was inhoudelijk gebaseerd op het gegeven dat 4 en 5 mei eraan zaten te komen. We hebben ook kunnen meemaken de trammelant rond de dodenherdenking in Vorden. Dit is mede door de media enorm

opgeblazen. Dit lijkt zo langzamerhand een gewoonte te worden. Dit kan toch erg verstorend werken en zeker in een wat kleinere gemeenschap.

Ik wil een ieder nog oproepen om te komen bij de jaarlijkse bijeenkomst samen met Dorsten. De activiteitencommissie heeft een mooi programma in elkaar gezet. Het zou jammer zijn indien de opkomst beperkt zou zijn. De activiteitencommissie heeft er veel werk aan gehad. Daarbij komt dat ook een aantal helaas weer niet hebben opgegeven of men al dan niet komt. Dit is toch het minste dat we kunnen doen.

Vervolgens zullen wij de bijeenkomst bij leden thuis hebben. Ook daar zie ik naar uit. Ik zelf kreeg een prachtige uitnodiging van onze gangmaker in onze groep. Ik heb er zin in.

Tot slot deel ik nog mede voor het geval ons blad tijdig uitkomt, dat ik helaas op de Taphap van 16 mei a.s. niet aanwezig zal zijn in verband met zakelijke bezigheden. Bart zal mij vervangen. Ik wens jullie allen een goede Taphap toe

Ik eindig met de woorden "Jij en ik" en "Oeboentoe".

(Ik vermoed dat deze kreten niet stand zullen houden gelet op mijn ervaringen in dit jaar. Het is helaas niet anders.)

De President,
Chris Geurink.

Doetinchem, vrijdag 11 mei 2012

VERSLAG CLUBAVOND 2 MEI 2012

Precies op tijd heet onze president twee dames van LC Isala welkom.

- ★ Mirjam Toepoel houdt aan de hand van een powerpoint presentatie een gloedvol betoog over Culitainment. Het betreft een fondsenwervingsactiviteit met eten en entertainment op 26 oktober a.s.

Henk Raben en Theo Soontiëns zijn bezig met het onderdeel entertainment. Het eten zal worden verzorgd door de bekende kok Toine Smulders samen met leerlingen van het Graafschap College. Het goede doel wordt het opknappen van het (houten) gebouw van Spindo. Dit is een stichting gerund door vrijwilligers die allerlei activiteiten organiseert voor gehandicapten in onze regio, jong en oud. Wij kunnen actief meedoen door het verkopen van tafels (€1.200,- per tafel, waarvan €800 als gift, €400,- voor 8 diners) en hand- en spandiensten vlak voor het diner. De verkoop moet vlak voor de grote vakantie rond zijn. Binnenkort volgt meer informatie.

- ★ De secretaris laat de map met ingekomen stukken rondgaan. Met uitzondering van een persoonlijk bedankje van Bep Witkop, zijn er alleen maar wat algemene stukken. Onze Club is door de gemeente uitgenodigd de dodenherdenking op 4 mei a.s. bij te wonen.
  - ★ Op 6 juni gaan we bij elkaar op bezoek. Jan Loggers en Kees van Wingerden maken de groepsindeling bekend door loting. Voor iedere groep wordt een coördinator aangewezen. Iedere groep is vrij bij de invulling van het programma: al dan niet met eten, het uitnodigen van de partners en het organiseren van een concrete activiteit. Iedere groep wordt in de gelegenheid gesteld via ons bulletin de anderen te informeren over wat is gedaan.
  - ★ Voor het uitstapje met Dorsten op 26 mei hebben zich nog maar 5 leden aangemeld. Teleurstellend weinig. Dus hierbij een dringende oproep, om U als nog aan te melden. Het is een kort maar leuk programma met een start om 14.00 bij het Airborne Museum in Oosterbeek en een afsluiting in het Borghuis.
-

- ★ Rond het lief en leed is te melden, dat onze privileged member Toon weer is opgenomen in het ziekenhuis. Met Mieke Kloosterboer gaat het redelijk goed. Bezoek wordt door hen zeer op prijs gesteld, maar overleg even over het tijdstip, zodat zij ook de noodzakelijke rust kunnen genieten.
  - ★ De komende voorzitter Bart geeft een inleiding op het voornemen om vanaf het volgende seizoen de indeling in commissies te herzien. Getracht wordt meer aansluiting te krijgen bij de oude structuur, meer betrokkenheid van de leden, en minder uitvoering door het bestuur alleen. Het voorstel is om in de toekomst 6 commissies met eventuele sub-commissies of werkgroepen, te creëren. Voor het intern functioneren worden dat de **Ledencommissie**, de **Programmacommissie** en de **commissie Publiciteit**. Meer extern gericht zullen zijn **de commissie Maatschappij** (goede doelen), **de commissie Middelen** (fondsenwerving) en **de commissie Buitenland**. Alle gewone leden zullen worden ingedeeld; iedereen in principe in één commissie. De privileged members worden alleen op eigen verzoek ingedeeld in een commissie. De leden worden in de gelegenheid gesteld een formuliertje in te vullen waarop ze hun voorkeur voor een bepaalde commissie kenbaar kunnen maken.
Een meer gedetailleerde taakomschrijving elders in dit bulletin. Tijdens de taphap op 16 mei a.s. bestaat dan de mogelijkheid om nog wat vragen te stellen.
  - ★ Iets over negenen starten we de pauze, waarna een geanimeerde bijeenkomst volgt rond vertellingen over de Tweede Wereldoorlog.
-

DE 10 MINUTEN VAN MARNIX JANSEN VENNEBOER

Marnix is een bevoorrecht man. Hij beschikt over een omvangrijk boekwerk waarin de familiegeschiedenis van 1647 tot 1996 is vastgelegd. Vandaar dat hij weet dat zijn stamvader, afkomstig uit Sellum in 1647 het "Hof te Baak" pachtte. Tot 1829 overigens nog gewoon onder de naam Janssen, zoals blijkt uit doop- en huwelijksboeken van

de NH-kerk in Steenderen. Daarna Jansen Venneboer en soms ook wel omgekeerd Venneboer Jansen. Niet geheel onbegrijpelijk, want meerdere geslachten Janssen woonden op het drassige heidegebied tussen Steenderen en Toldijk. Zij werden Venneboeren genoemd, vandaar de naam..

In 1890 vestigt de opa van Marnix zich als bakker in Hummelo, trouwde daar een jaar later en stichtte een gezin met 8 kinderen, waarvan Marnix' vader de jongste was. Die nam in 1932 de brood- en banketbakkerij van zijn vader over om die tenslotte in 1968 te verkopen bij gebrek aan een opvolger. Marnix, geboren in 1947, is de jongste van 4 kinderen. Hij herinnert zich nog goed de 60er jaren: de bakkerij annex winkel had drie knechten in dienst en Marnix heeft veel meegewerkt in het familiebedrijfje.

Hij kijkt terug op een fijne jeugd met veel vrijheid en vrienden, waaronder Bennie Jolink en Ton Boland. Aansluitend op de lagere school in Hummelo bezocht hij het Gemeentelijk Lyceum in Doetinchem waar hij in 1965 zijn diploma haalde.

Na wat omzwervingen kwam hij terecht bij de stichting Assurantiebureau van de Geldersche Mij. van Landbouw dat in een fraaie villa in de Parkstraat in Arnhem gevestigd was. Ingeschaald als schadecorrespondent in klasse 43 met een aanvangssalaris van fl. 591,20 per maand en met het vooruitzicht op 9 jaarlijkse verhogingen... (Ook wel aardig in zijn aanstellingsbrief is de opmerking: Het is u niet toegestaan zonder verkregen toestemming van het bestuur onzer stichting enigerlei werkzaamheden te verrichten voor anderen of voor eigen rekeningen...)

Via diverse cursussen en opleidingen kwam hij terecht in de wereld van de letselschade. Zo kwam hij o.a. in contact met de directeur van het schadeletselbureau Van Ameyde in Den Haag, van wie hij naar eigen zeggen veel geleerd heeft. Om er na heel veel jaren achter te komen dat deze mr. K.T. Mendelts de vader was van Gus Breuker...

Begin 1990 is Marnix adjunct directeur geworden van een bedrijf dat na allerlei structurele veranderingen uiteindelijk Sterpolis zou worden. Hij heeft

de beste herinneringen aan die periode, het werk was fijn en erg afwisselend. Maar ook aan die periode kwam door herstructurering een eind, waarna Marnix nog 2 jaar adviseur van de hoofddirectie van Interpolis in Tilburg is geweest.

Marnix heeft Irene leren kennen in de tijd dat zij in Amsterdam werkte als kinderverzorgster, zoals dat

wel vaker gaat via een bevriende huisgenoot. Na hun huwelijk hebben zij in Arnhem en Ede gewoond en nu al weer heel lang in Doetinchem. De twee zonen die uit het huwelijk zijn voortgekomen zijn inmiddels 36 (Bas) en 34 (Michiel) jaar oud.

Nu de arbeidzame periode tot het verleden behoort, sinds maart ontvangt Marnix nu ook gewoon AOW, is er van een donker gat geen sprake. Integendeel, het lijkt wel alsof hij het drukker dan ooit heeft met zijn hobby's. Hij is een uiterst sportief ingesteld iemand die veel tijd besteed aan tennis, bridge, golf en skiën. En als er dan toch nog een flintertje vrije tijd overschiet is hij niet te beroerd om zijn handen uit de mouw te steken in de tuin. Maar last but not least beleeft hij ook veel plezier aan het lidmaatschap van de Lionsclub. Niet voor niets besluit hij zijn verhaal dan ook met de woorden: "I'm proud to be a Lion!".

HB

OOORLOGSHERINNERINGEN

Het was een goed idee van het bestuur om in het begin van de meimaand oudere leden te vragen iets over hun herinneringen aan WO-2 met de leden te delen. Helaas was een en ander wat minder geregisseerd, waardoor er jammer genoeg weinig evenwicht was te vinden in de toebedeelde tijd waardoor niet alle sprekers evenveel recht werd gedaan.

Henk Kets (8 jaar aan het begin van de oorlog) kreeg daardoor als eerste uitgebreid te verhalen over met name de laatste 6 weken van de oorlog. Hij brengt bombardementen en beschietingen tot leven die o.a. een brand op de boerderij tot gevolg hebben. In de consternatie daarbij valt zijn vader van een ladder en wordt op diezelfde ladder behoorlijk gewond naar binnen gedragen. (Gelukkig had het de dagen daarvoor stevig geregend en konden toeschouwers de brand snel blussen.) Vader zou drie weken in coma blijven. De boerderij stond in de belangstelling van de Duitsers, want uitermate geschikt voor inkwartiering. In de herinnering van Henk was het een ongeorganiseerde troep. De Duitse boerenjongens hadden meer belangstelling voor hun paarden dan voor de oorlog. Spannend was hun verblijf voor de jonge Henk ook wel. Hij ontdekte dat bij officieren op hun koppel (wat een toeval op de Koppelstraat, HB) "Gott mit uns" stond. Maar naast de spanning was er ook sprake van angst. Zeker als er honderden vliegtuigen overvliegen richting Kleve en Emmerich. Natuurlijk moest dan de schuilkelder worden opgezocht.

Daarna vertelt Henk uitgebreid over de oversteek van 1,3 miljoen (!!?) Engelsen en Canadezen over de Rijn. Aan de hand van een kaart laat hij ons de strijd van dag tot dag volgen. Als herinnering heeft Henk een munitiekist bij zich die door een van de houwitsers op het boerenerf is achtergelaten. "Het vullen van het geschut is net zo als het vullen van een koffiezetapparaat nu met koffiepads."

Om tot slot op te merken dat het met zijn vader destijds goed is afgelopen.

Jan Thijssen was 8 jaar toen de oorlog begon. Hij herinnert zich vooral het bang zijn. Op 22 maart 1940 kwam een Spitfire neer, weliswaar 10 km verder, maar het geluid ervan was angstaanjagend. Hij kon er 's nachts wakker van worden, badend in het zweet. Op 7 oktober 1944 vonden de bombardementen op Kleve en Emmerink plaats. De stede werden aangevallen door elk 350 vliegtuigen. Het afweergeschut kan hij zich nog voor de geest halen, even als de neerstortende toestellen.

De vele bombardementen zijn ook achtergebleven in de herinnering van Rien ter Brugge. Hij woonde tot 1943 in Aalten, dus in het grensgebied. Ook bij hem zijn de zoeklichten en het afweergeschut in zijn herinnering gebleven. Maar het ergste van de oorlog waren voor Rien toch vooral de vele razzia's. Hij herinnert zich ook nog heel wel de bevrijding door Canadese piloten. Die emotionele momenten komen terug bij de herinnering er aan. Tijdens de oorlog heeft Rien geen echte honger gehad, in tegenstelling tot de mensen in het westen van het land, zij moesten ware trektochten houden en maar zien dat er eten geruild kon worden. Het laatste jaar was er geen school meer, als jongetje is dat niet heel erg. Hij herinnert zich ten slotte nog dat het in het Aaltense wemelde van de ondergrondse activiteiten.

Aart van Silfhout was drie jaar toen de oorlog begon. Hij woonde in die tijd in Eefde. Hij heeft lange tijd doorgebracht in de schuilkelders, samen met de rest van het gezin, waaronder nog 4 kinderen. Hij herinnert zich het geluid van de dagelijkse munitietreinen. Een ontplofte granaat zorgde voor een kelder vol rook. Het neerstorten van V1 vliegtuigen rond Gorssel en het overvliegen van de V2's

was angstaanjagend. Hij memoreert de spoorwegstaking. Ongetwijfeld meer herinnert hij zich van de bevrijding. Hoe stoer moet het zijn geweest om een rondje op een Canadese tank te mogen draaien. Maar meer belangstelling had hij destijds voor de meegebrachte chocolade en de kauwgum. Aart had een behoorlijke angst voor lichtkogels. Ook hij herinnert zich de Hongerwinter en de onderduikers in de omgeving.

Tijdens de eerste oorlogsnacht maakte Jan Kruit (destijds 5 jaar en woonachtig in Kralingen) het bombardement op de gasfabriek in Rotterdam mee. Zijn vader deed dienst in den Haag, maar het was duidelijk dat het gezin niet meer in Rotterdam kon blijven wonen. Daarom werd en richting Nieuwpoort verhuisd. Aanvankelijk heeft Jan zelf niet heel veel meegekregen van de angst, die hij wel bij zijn moeder voelde. Eenmaal verhuisd nam de angst toe.

Bijvoorbeeld als de Engelsen de Lekdijk beschoten of als er rijnen bestookt werden en hij het geschreeuw van de slachtoffers kon horen. Ook heeft hij meegemaakt dat zijn vader in angstige situaties terecht kwam. Dat maakt op een kind natuurlijk heel veel indruk. Net zo als de talloze vliegtuigen die altijd maar weer overvlogen. “Die angst voor vliegtuigen, die raak je nooit meer kwijt”.

Jan Loggers (3 jaar aan het begin oorlog) woonde in het Utrechtse Oog in Al. Een wijk waar de Mendelssohnstraat direct na het begin van de oorlog werd omgedoopt in Vivaldistraat. Jan's vader is op 32 jarige leeftijd overleden. Had natuurlijk impact op het gezin. Jan herinnert zich de razzia's op fietsen. Zijn moeder werd ondervraagd of er in huis mannen waren die in aanmerking komen voor de Arbeitseinsatz. “Twee mannen van 4 jaar” liet zij de verbouwereerde Duitsers weten. Jan was

waarschijnlijk nog te jong om veel last van angst te hebben. Soms vind hij het geluid van sirenes wel wat vervelend. Maar hij herinnert zich eigenlijk beter dat hij als klein jochie op straat granaatscherven ging zoeken.

Het bombardement op Middelburg heeft Kees van Wingerden meegemaakt. Maar hij was nog wel heel jong toen de oorlog begon, 2 jaar. In 1942 verhuist het gezin naar de Langstraat. Een relatief rustig gebied waar de vliegtuigen wel over komen en war je dan als klein kind op de rug liggend naar aan het kijken bent. Dit deel van Nederland is wat eerder bevrijd. Helemaal ongemerkt ging dat niet want het was wel nodig twee weken in de kelder te schuilen. Uit die periode herinnert hij zich nog wel het doordringende geschreeuw van een geraakte buurvrouw. Maar eigenlijk was het voor Kees vooral een schitterende tijd, enerverend, spannend en dan ook nog eens niet naar school hoeven gaan...

HB

DE VERJAARDAGSKALENDER

DE AFGELOPEN MAAND

19 april 2012   *Rob Harding*   49 jaar

26 april 2012   *Jos Niesink*   62 jaar

9 mei 2012   *Rien ter Brugge*   81 jaar

11 mei 2012   *Hans Kietselaer*   64 jaar

Alsnogmaals gefeliciteerd!

DE KOMENDE MAAND

23 mei 2012   *Kees van Steenberg*   57 jaar

27 mei 2012   *Herman van den Broek*   62 jaar

5 juni 2012   *Toon Gasseling*   58 jaar

11 juni 2012   *Henk Breuker*   66 jaar

Fijne verjaardag!

DE HUIDIGE OORLOGEN IN DE WERELD

2 mei 2012, in de avond.

Even, vlak voor het eind, dacht ik dat de voorzitter ons als leden jonger dan 70 jaar de gelegenheid zou geven iets te zeggen. Ja, want 'de' oorlog hebben wij niet meegemaakt. Eerst kregen terecht onze oudere leden het woord. En die hebben ieder op zijn eigen wijze, verhalen verteld over hun belevenissen, ervaringen en emoties. Ik zou willen zeggen 'heren' bedankt daarvoor. Indrukwekkend.

Toch pak ik hier de pen op om jullie iets te vertellen. Ja, niet van die Tweede Wereldoorlog. Dat zou ook kunnen, want mijn vader heeft daarover veel geschreven (en heel soms) verteld. Maar nee, het gaat om mijn eigen belevenissen met de oorlog. Niet zo dicht bij huis, maar toch. Ik realiseerde mij na afloop van de avond, dat ik waarschijnlijk een van de weinige leden van onze club ben, die de oorlog niet als kind heeft meegemaakt, maar als volwassene. Na afloop probeerde Marnix met mij te praten, maar dat was onmogelijk. Ik zat vol met mijn eigen gedachten, in mijn eigen wereld van herinneringen. Veraf voor jullie, maar soms dagelijkse werkelijkheid voor mij. Ik ben stilletjes naar huis gegaan. Over sommige dingen vertel je niet zo makkelijk. Misschien wel na 60 jaar.....? En nu neem ik even de pen op.

In de afgelopen 20 jaar werd ik meerdere keren en in meerdere landen geconfronteerd met de oorlog. Soms letterlijk met gevechten, vaak ook met de gevolgen. Ik zou kunnen verhalen over een bombardement, over beschietingen, over de nachten dat ik wakker lag en luisterde hoe het schieten dichterbij kwam, over het reizen in een oorlogsgebied met altijd goede loopschoenen aan en geld in mijn sokken (je wist maar nooit), over hele provincies waar geen huis meer overeind stond, over de schoolkinderen die de dag tevoren waren vermoord, over de vele verkrachtte vrouwen. Afijn, je maakt soms wat mee zullen we maar zeggen.

Maar er is één ding dat ik met jullie wil delen. Dat zijn de beelden die in mijn geheugen zijn gegrift van de (concentratie)kampen in Burundi. Er waren er honderden. Sommigen met duizenden mensen, andere kleiner. In die periode zaten honderdduizenden Burundezen in kampen, zonder voorzieningen, zonder huisvesting, soms vrijwel zonder water, zonder eten. Soms 'vrijwillig' als vluchteling, soms gedwongen door de overheid. Overdag konden de mensen in de omgeving eten zoeken. Mensen onder de schurft, soms een jaar

---

lang niet gewassen, ondervoed. Ik had nog nooit zoveel **kwashiorkor** patiënten (volwassenen!) bij elkaar gezien. Daar heb ik geen foto's van, onmogelijk om ze te maken. En iedere dag vielen er vele doden. Een humanitaire crisis van de eerste orde.

En dan het vreemde van de politiek: officieel was er in Burundi geen crisis volgens de internationale gemeenschap. En iedereen hield zich aan die 'afpraak'; internationale organisaties als de UN, WHO, etc. Maar ook de buitenlandse ambassades. Toch was het hele land in oorlog. Maar buitenlanders konden/mochten in het land niet reizen. Er was geen crisis omdat de internationale gemeenschap het niet eens was met de politiek van de zittende president, die de tactiek van de verschroeiende aarde toepaste. Kortom, er was officieel geen probleem, dus was er op de meeste plaatsen ook geen humanitaire hulp beschikbaar voor de bevolking....

Ik werd destijds (1997) door een Nederlandse NGO gevraagd om naar Burundi te gaan, om te zien wat er aan de hand was. Niet aangesloten of afhankelijk van wie dan ook, heb ik het hele land doorgereisd en de hele ellende kunnen constateren. Als mensen vechten is dat gevaarlijk, maar concreet. Je kunt je er tegen 'wapenen'. Zo reden wij nooit als eersten over een weg; er zou eens een landmijn kunnen liggen. Maar tienduizenden in een concentratiekamp zonder eten en te weinig water, is wreed, onmenselijk. Dat zijn de beelden die ik nooit meer kan vergeten.

Gelukkig droom ik er niet van.

Peter Bob Peerenboom

EEN NIEUWE AANPAK VAN OUDE COMMISSIES

De Aanleiding

In een van de eerste bestuursvergaderingen van het fiscal year 2011-2012 werd vastgesteld dat er in de loop van het afgelopen decennium nogal wat specifieke taken terecht gekomen waren bij de president:

- Hij is verantwoordelijk voor opzet en uitvoering van het jaarprogramma;
- Hij heeft de taak om het lief en leed van leden en weduwen te zien, te onderkennen en daar waar nodig actie te ondernemen;
- Hij is verantwoordelijk voor een goede communicatie met de uitbater van ons clubhonk;
- Hij heeft een controlerende taak waar het gaat over het functioneren van de verschillende commissies;
- Hij moet speeches houden, knopen doorhakken, ontwikkelingen op gang brengen of afremmen etc. etc.

In het bestuur werd vastgesteld dat zulks een ongewenste situatie is en dat gezocht moest worden naar een weg om de clubpresident te ontlasten, en tegelijkertijd de Lionsleden meer te betrekken bij de uitvoering van genoemde taken.

Hoe het ooit al eens vastgesteld was

We hoefden het wiel niet opnieuw uit te vinden, want Lionsclub International had blijkbaar in het verleden wel vaker met het organisatorische bijltje gehakt. In ons Huishoudelijk Reglement bleek een organisatieschema opgenomen dat in eerste instantie onze problemen prima oploste.

Niet alleen waren veel taken netjes verdeeld over president, vice presidenten en secretaris; ook waren er praktische omschrijvingen voor de taken van de verschillende commissies:

1. **De Ledencommissie** zorgt voor aanwas van het ledenbestand en het welzijn van de leden
  2. **De activiteitencommissie** zorgt voor het vaststellen van de goede doelen die door de club financieel, in natura of met raad en daad ondersteund zullen gaan worden en voor een goede p.r. daarover.
  3. **De Fundraisingscommissie** organiseert acties die geld moeten opbrengen voor het ondersteunen van goede doelen.
  4. **De Programmacommissie** zorgt voor de invulling van het jaarprogramma v.w.b. de reguliere clubbijeenkomsten
-

5. **De Evenementencommissie** organiseert evenementen voor de clubleden en, indien gewenst, hun partner. Ook hoort de Interservice tot de taken van deze commissie.
6. **De Jeugdcommissie** houdt zich bezig met het jeugduitwisselingsprogramma.
7. **De Bulletincommissie** doet waar ze voor in het leven geroepen is.
8. **De kascontrolecommissie** doet dat ook
9. **De Liontamer** beheert en verzorgt de clubbeigendommen en richt de zaal voor de clubbijeekkomsten in en verzorgt de attenties voor gasten. Dientengevolge is hij de contactpersoon met de exploitant.
10. **De P.R. officer** zorgt voor een regelmatig contact met de media.
Tot zover het huishoudelijk reglement.

Een accentverschuiving...

De beide vice-presidenten, als zodanig de eerst aangewezen hoeders van de toekomst van de Lionsclub hebben zich gebogen over de vraag of deze organisatie, uit een huishoudelijk reglement van 30 jaar geleden, ook voldoet voor een moderne Lionsclub als de onze.

De afwezigheid in dat reglement van bijvoorbeeld een jumelagecommissie (11) of een commissie zorg (12), maakt al duidelijk dat er in ieder geval nog wel wat aan te vullen valt. Of wat te denken van de commissie wijnactie (13)? Beide vice-presidenten zijn daarop de organisatie met frisse blik opnieuw gaan bekijken en stelden een aantal zaken vooraf vast:

- ★ De organisatie zou simpeler kunnen en de namen van de commissies duidelijker.
- ★ De organisatie moet de leden actief maken; niet passief. Dat betekent: verantwoordelijkheden weer meer gaan delen; initiatieven meer uit de ledengroep zelf laten komen; iedereen die geen priviligid member is, moet aan de bak.
- ★ Lionsclub Doetinchem zou zich meer pro-actief met de samenleving moeten gaan bezig houden. Dat betekent: niet wachten tot er een vraag om steun komt, (of nog erger, wel een actie hebben maar geen goed doel kunnen vinden) maar zodanig actief de ontwikkelingen in Doetinchem en omgeving volgen dat we zelf zien waar we iets zouden kunnen betekenen.

...geeft een ander beeld

Heel globaal zou je kunnen zeggen dat onze doelstelling zich in twee gebieden laat uitsplitsen: Dingen die we doen voor elkaar en voor de samenleving. Binnen deze tweedeling vormen we nu 6 commissies die het skelet van de Lionsclub Doetinchem gaan uitmaken.

Voor Elkaar

- **De Commissie Mensen** houdt zich actief bezig met werving en begeleiding van nieuw leden en het volgen van elkaars lief en leed. (Oude Commissie 1)
- **De Commissie Programma** houdt zich bezig met het invullen en uitvoeren van alle activiteiten die de Lions zelf betreffen (Oude Commissies 4 en 5)
- **De Commissie Publiciteit** is verantwoordelijk voor de interne en externe publiciteit. Zij verzorgt het bulletin en onderhoudt de website, onderhoudt wanneer nodig de contacten met de pers en neemt het voortouw bij het opzetten van publiciteit voor onze acties. (Oude Cie 7 en 10)

Voor de Samenleving

- **De Commissie Maatschappij** houdt actief zicht op ontwikkelingen in de samenleving en is pro-actief in het signaleren van behoeftes die er in de samenleving (gaan) ontstaan. Deze commissie kan ook ideeën aandragen voor het programma van de Lionsclub: lezingen en bezoeken. (OC 2 en 12)
- **De Commissie Middelen** is pro-actief in het verzinnen van *formats* voor acties. Zij kent en ontwikkelt methoden om gelden bij derden los te maken ten behoeve van de door de Commissie Maatschappij aangedragen doelen. Daarnaast houdt de Commissie contact met de Doetinchemse Uitdaging en NL Doet om te bezien waar en wanneer onze "handjes" ingezet kunnen worden. (Oude Commissies 3 en 13)
- **De Commissie Internationaal** houdt zich bezig met die activiteiten waarin de landsgrenzen worden overschreden. Daarin vallen dan activiteiten als jumelage, peaceposter en jeugduitwisseling, maar de commissie houdt ook zicht op de impulsen die vanuit Oakbrook op ons afkomen. En niets staat ze in de weg om de noden uit andere werelddelen onder onze aandacht te brengen. (Oude Commissies 6 en 11)

Nadere uitwerking

- De zes commissies worden ieder jaar in april door het bestuur, c.q. de inkomende president vastgesteld. Daarbij wordt ook rekening gehouden met de voorkeuren van de leden voor enige commissie. Deze voorkeur

wordt in maart van elk jaar door de leden op een lijst aangegeven. (Dit jaar dus in mei)

- Elk van de zes commissies heeft een voorzitter en een vice-voorzitter. De vice-voorzitter wordt het jaar na zijn vice-voorzitterschap de nieuwe voorzitter. Uit het midden van de commissieleden wordt dan de nieuwe vice-voorzitter gekozen.
- Het bestuur heeft 2 x per jaar, eind oktober en half februari, een status-overleg met de 6 voorzitters.
- De commissies maken met elkaar *de plannen*, maar kunnen, wanneer nodig, voor de uitvoering van die plannen een beroep doen op *alle leden* van Lionsclub Doetinchem.
- Elke commissie zal ongeveer 5 leden tellen.
- PM-ers hebben natuurlijk in principe geen zitting in deze commissies, maar iedere PM-er kan op eigen initiatief aangeven actief lid van een bepaalde commissie te willen worden.

Andere functies

In de club bestaan functies waarvan het niet wenselijk is dat zij ondergebracht worden in een van de zes commissies. Dat zijn de Taitwister, de Liontamer en de Kascontrolecommissie. Deze “erebanen” worden vervuld door lionsleden die daartoe door het bestuur worden aangezocht.

EEN DANKBARE VOORJAARSWANDELING

Samen met Aart van Silfhout, Kees van Wingerden (vergezeld door zijn vrouw Joke en kleinzoon Floris) nam ik deel aan de begeleiding van bewoners van Den Ooiman tijdens de voorjaarswandeling met picknick in de Kruisbergse bossen. Het was voor mij de eerste keer dat ik werd "ingeroosterd" na de oproep van Aart om meer Lionsinzet.

Zo'n 17 bewoners zaten om 10 uur aan de koffie en klaar voor de wandeling. En natuurlijk navenant veel begeleiders. De meesten bewoners waren aan een rolstoel gekluisterd, een enkeling hoefde alleen een arm ter ondersteuning. Het eerste deel was de wandeling naar de Zandbult aan de 2e Loolaan. Ik duwde een aardige 82-jarige vrouw wier stem mij steeds als zij iets zei aan Henk Heezen deed denken. Een heel frappante gelijkenis.

Waar praat je over met zo'n hulpbehoevend bejaard iemand? Vragen naar kinderen ligt voor de hand. Uitgerekend deze dag was een van haar zonen jarig: hij was 76 geworden. Leek mij wat onwaarschijnlijk, maar de echte leeftijd bleef onduidelijk. Wel dat deze zoon schilder was bij de firma De Wit.

Toen ik zei dat 3 zonen toch wel een beetje saai leek antwoordde zij direct dat dat geenszins het geval was: de meisjes komen er vanzelf wel bij...

Aangekomen bij de zandbult en enig gesleep met de rolstoelen door het zand hadden begeleiders voor een glaasje appelsap gezorgd. En, als een soort verrassing, een ontmoeting met een groep kleine kinderen van de kinderopvang "Avonturijn". Ongeveer 10 heerlijke peuters die onder de enthousiaste begeleiding van hun "juffen" het gezelschap trakteerden op een mini-concert van bekende kinderliedjes. Geweldig om te zien hoe de bewoners genoten en vrijwel direct begonnen mee te zingen. Het

zingen van “Lang zal hij leven” voor de zoon van mijn rolstoelmevrouw deed haar zichtbaar goed...

Na dit intermezzo verder met de wandeling, waarvoor overigens twee bewoners afhaakten. Je merkt dan direct dat niet alle bewoners even gemakkelijk zijn. Ik wees mijn mevrouw op de Havezathe maar wat ik ook probeerde, ze kreeg het niet in zicht. Kreeg ik later te horen dat haar gezichtsvermogen beperkt is... Misschien is een kleine gebruiksaanwijzing vooraf toch wel handig.

Na het rondje bos terug bij de zandbult voor een heuse picknick. Wederom appelsap en een paar heerlijke broodjes. Snel gaat dat natuurlijk niet en sommigen beginnen het wat kouder te krijgen. Ik bood mijn rolstoelmevrouw mijn warme handen om de kou uit die van de hare te krijgen, hetgeen ze met genoegen deed en mij beloonde met een handkus. Na de broodjes afscheid nemen van de kleuters en weer op weg naar Den Ooiman. Mevrouw keurig afgeleverd in haar woonunit waar ik hartelijk werd bedankt voor de fijne ochtend.

Al met al een heel bijzondere ervaring. Je merkt aan bijna alle deelnemende bewoners dat de inzet erg op prijs wordt gesteld. Het dankbare gevoel daarbij doet dan ook goed. Het is een stille “We serve” uitvoering. Natuurlijk niet heel erg moeilijk en maar af en toe, maar toch... Je hoeft alleen maar een paar uur tijd te besteden aan deze bewoners, meer moeite kost het niet. Bewoners en verzorgers van Den Ooiman waarderen het en voor je zelf kan het geen kwaad even een deel van het leven in een woonzorgcentrum te ondergaan. Win-win situatie noemen ze dat. Ik heb het in ieder geval prima naar mijn zin gehad en doe een volgende keer weer graag mee.

HB

“HI GUYS!” “NO WORRIES, MATE”

Verslag Australiëreis Martin Liefink

Deze kreten werden ons te pas en te onpas toegeroepen toen we in Australië meerdere malen een kroeg of eettent binnenkwamen, een bestelling deden of iets specifiek vroegen.

Het blijkt dat als je een Australiër een verzoek doet, hij (of zij) je daarna helpt, je 'm bedankt, hij dan vervolgens zegt: "no worries, mate". Dat betekent dat zoiets als, "graag gedaan",

"geen moeite", of "geen probleem hoor".

Als je vraagt of je wel voldoende tijd hebt om de trein te halen en je hebt ruim te tijd dan betekent een antwoord met "no worries" echter: "doe rustig aan (want je gaat het wel halen)".

Het hangt dus een beetje af van de context waarin ze het gebruiken. Een wat rouwe maar heel sympathieke ervaring, die we daar 'als kerels onder elkaar' hebben opgedaan. Australiërs zijn over het algemeen in hun taalgebruik wat informeler/relaxter dan Britten.

Ook al schelen Pieter en ik 30 jaar, soms voelde ik me met hem in zo'n situatie ook wel een beetje 'kwajongen'. Vooral toen we een keer (voortreffelijke) cappuccino dronken in zo'n tentje aan het strand van [Manly](#) (bij Sydney) en daar samen een paar luchtig geklede meiden beoordeelden in de toen al warme novembermaand. Wat een voorrecht hadden we toch met al dat uitzicht op niet alleen de blauwe oceaan!

In november 2011 heb ik met mijn jongste zoon Pieter een wel heel bijzondere reis gemaakt naar Down Under. Eind 2010 was ik bij hem in Rotterdam (Pieter werkt als jurist bij het Openbaar Ministerie) en tijdens een etentje kwam het plan om samen naar Australië te gaan ter sprake. Zijn vriendin was daar al een keer geweest. Hij wilde daar graag een keer naar toe en opperde om samen te gaan voor een periode van ruim vier weken. Dat

was heel verrassend, zo'n vraag lijkt eenmalig. Dus nu of nooit meer! De jaren voor mij gaan tenslotte ook al tellen, nietwaar?

Mijn broer woont al sinds 1981 in Adelaide en in 1999 zijn Ans en ik daar al geweest. Toen hebben we met hen een piepklein maar prachtig stukje van dit enorme continent kunnen zien. We waren het er al snel over eens wat we wilden gaan doen in Australië. Als eerste mijn broer en zijn vrouw en hun (klein)kinderen bezoeken in Adelaide (South Australië). Dan met z'n tweeën verder naar de 'rode' aarde in centraal Australië. Dan met een binnenlandse vlucht naar Melbourne en via de oostkust via de Blue Mountains naar Sydney. Donderdag 3 november vertrokken we met Singapore Airlines natuurlijk via Singapore naar Adelaide. Vrijdags in Singapore hadden we bijna een hele dag om het e.e.a. te bekijken. Naast het imposante zeer moderne zakendistrict hebben we vooral (dankzij goed en gratis openbaar vervoer) ook iets van specifieke wijken kunnen bekijken zoals China Town, de zeer kleurrijke Indiase wijk en de Moslimwijk waarvan vooral de laatste erg veel indruk maakte. Prachtige moskee, gezellige schone straten met veel open eet- en drinkhuizen waar we ons volkomen veilig voelden en zoete koffie dronken (GW zal het zich niet voor willen stellen). 13 jaar geleden waren Ans en ik voor een tussenstop in Kuala Lumpur (Maleisië) waar wij de tegenstellingen tussen rijk en arm erg groot vonden met honderden bromfietsjes die als bijen uitzwermden als het verkeerslicht groen werd. In Singapore echter niets van dat alles. Schoon, met vooral auto's en zeer gedisciplineerd. Van zaterdag tot donderdag 10/11 waren in en om Adelaide. Een heel mooie grote stad met een stratenpatroon (grit) zoals Melbourne dat ook heeft, geheel omgeven

door mooie parken. Onder Adelaide prachtige heel verschillende stranden aan de Gulf of St. Vincent waar Pieter een heel bijzondere foto van de 2 broers heeft gemaakt en die foto is mij zeer dierbaar! In Adelaide zagen we een wel heel bijzonder Lyonsgebouw een "arts centre". Dat hebben we gelet op de prioriteiten niet bezocht.

Met mijn broer Frans en zijn vrouw Anneke hebben wij een dag of drie gekampeerd en genoten van het prachtige natuurgebied Flinders Ranges (genoemd naar de Engelse zeevaarder Matthew Flinders), ca 400 km boven Adelaide. Daar heel veel kangoeroes, emoes (soort struisvogels) en vreemde reptielen gezien. Bovendien voor mij een goede oefening om samen te slapen in een klein tentje wat we deze reis vaak zouden gaan doen.

In Flinders Ranges ligt het natuurlijke fort Wilpena Pound, een grote ovale kom van 20 km lang en 8 km breed, beschermd door bijna loodrechte 1000 m hoge rotswanden. Pieter heeft een van de hoogtes bedwongen! Dat viel best tegen; hij had zich verkeken op de hoeveelheid water die hij onderweg nodig zou hebben. Een goede waarschuwing dus voor wat we samen verder gingen doen, (Hierna geen probleem meer mee gehad.)

Zondag 13/11 vertrokken we vanuit Port Augusta met 'The Ghan' naar Alice Springs in het rode hart van Australië. Een bijzondere ervaring met zo'n trein, ca 16 uur door een soort woestijn die ook wel een beetje op onze Veluwe lijkt maar dan met steeds meer rode aarde. Heel bijzonder.

In Alice Springs stond onze gehuurde auto keurig klaar. Voor Australië toch een belangrijk stadje, dat ook de basis was van 'Flying Doctors' in 1993. Niet echt gezellig. Wat vooral opviel waren hanggroepjes van lallende Aborigines (van oorsprong de bewoners van Australië), het gaf een enigszins onveilig gevoel. Dat hebben we overigens alleen daar zo beleefd. Alice Springs is voor veel toeristen de uitvalbasis naar McDonnell Ranges en o.m. de monoliet Ayers Rock en Kings Canyon, ca 500 km in zuid-westelijke richting, te bereiken

via goede verharde wegen of via de rode zandwegen, daarvoor heb je dan wel een 4-wiel drive nodig. Wij hebben de verharde wegen genomen. Dinsdag 15/11 de dag van West McDonnell Ranges, waar we een aantal canyons bezocht hebben en mooie wandelingen hebben gemaakt. De indrukwekkendste maar tegelijk de zwaarste was 'Ormiston Gorge' waar we een deel van de 'Ghost Gum Walk' hebben gedaan.

Pieter had een alternatieve terugweg bedacht door de droge rotsachtige bedding van de rivier. Tijdens onze reis heb ik kunnen ervaren dat hij een uitstekend richtinggevoel heeft, wat ik toen nog niet had ontdekt! Mede daardoor was onze trip voor mij erg relaxed.

Woensdag 16/11 vertrokken we via de Stuart Highway naar dat deel van centraal Australië dat je dan ook gezien moet hebben. Deze highway en het gebergte is genoemd naar John McDonnell Stuart die de Engelse vlag plantte op de plek die volgens hem in het midden van Australië was. In 1862 ontdekte hij een 3200 km lange route tussen Adelaide en Darwin. Hier is Alice Springs ontstaan en werd 10 jaar later het 'Telegraph Station' gebouwd.

Eerst gingen we richting Kings Canyon, daarna Uluru (Ayers Rock) en Kata Tjuta (The Olga's) via lange wat saaie highways. Tent opgezet in het Kings Canyon Resort waar we weer een vader en zoon tegen kwamen die we in Alice Springs hadden

ontmoet. De volgende dag vroeg de grote beklimming naar de top van de canyon, een wandeling door de canyon van ca 6,5 km. Behoorlijk zwaar, maar met het speciale wandelstokje van Janneke, de vriendin van Pieter kwam ik prima boven. De beleving daarna was overweldigend! Prachtig weer die dag. Omdat het vroeg was viel het mee met de hitte boven. 's-Middags zijn we doorgereden richting Uluru, de beruchte rode rots die je al van heel ver zag opdoemen.

Aangekomen in het Ayers Rock Resort (in alle opzichten geweldig!) genoten we na het opzetten van ons tentje (op rode ondergrond) van een heerlijk zwembad en 's-avonds genieten van de zonsondergang in het Uluru National Park.

17 en 18/11 wandeling rond Uluru (10,6 km), voor Aboriginal stammen: 'moeder aarde' en rond Kata Tjuta 'veel hoofden'.

De eerste Europeaan die Uluru zag was in 1872 de topfotograaf Ernest Giles. Een jaar later werd de monoliet beklommen door William Gosse die deze monoliet de Engelse naam Ayers Rock gaf ter ere van de toenmalige gouverneur van South Australië.

Uluru bestaat uit een soort zandsteen, rijk aan veldspaat-ijzer, een sediment dat 600 miljoen jaar geleden werd afgezet toen het midden van het continent nog onder water stond. Hierdoor is het opvallende rood gevormd. Dat is eveneens het geval bij Kata Tjuta dat ca 45 km westelijker ligt.

Tijdens de wandeling kon je Uluru door de zon steeds zien verkleuren. Toen we startten om ca 7.00 uur in de morgen van donker bruin tot fel oranje omstreeks 12.00 uur bij een temperatuur van ca 40 graden. Maar met vooral veel water en een netje over het gezicht tegen de vliegen ging het heel goed. Wat vooral bijzonder was dat ieder zicht op de rots zo verschilde door de erosie in de loop der tijden. Het viel op omdat de lente nog vrij pril was en het nog erg groen was. In januari/februari blijkt dat het groen erg dor is vanwege de droogte.

Kata Tjuta was eveneens bijzonder. Ernest Giles gaf Kata Tjuta de naam Mt Olga (de Olgas) naar de Europese vorstin Olga von Württemberg. Vanwege de hoge temperatuur hebben we daar de kleine route genomen. De route 'Valley of the Winds' hebben we niet genomen maar deze blijkt zeer aanbevolen!

Zaterdag 19/11 vertrokken we vanaf Ayers Rock Airport richting Melbourne en dat was gelijk een heel andere beleving. Dit soort relatief korte vluchten lijken een beetje op zitten in een bus, een beetje krap maar dan wel met een prima verzorging!

Weer een aantal dagen in een normaal bed in een hostel-achtig, doch goed hotel was erg aangenaam. Melbourne is een prachtige en charmante stad, vooral ook door al die mooie oude trammetjes.

Zondag's was het prachtig in St. Kilda (het Scheveningen van Melbourne) en bezochten we ook aan paar bijzondere wijken die aangeprezen waren in de Rough Guide zoals 'Brunswick Street' en 'Prahran' Het bleken prima aanbevelingen. In Melbourne bezochten we het 'Immigration Museum'. Niet alleen de Australische immigratiegeschiedenis stond daar centraal, maar het thema in het algemeen. Het viel op dat naast verklarende teksten in het Nederlands ook het 'Fries' als een belangrijke taal bleek te zijn aangemerkt.

We bezochten ook de 'Old Melbourne goal' een oude museumgevangenis

waar de legendarische Australische Robin Hood, Ned Kelly, in 1880 op 26-jarige leeftijd werd opgehangen. Hij was voorman van een struikroversbende die van de rijken stal om de armen te helpen maar pleegde daarbij vele moorden. Na zijn dood werd hij een nationale held hetgeen nog steeds blijkt uit de talrijke afbeeldingen en souvenirs in Melbourne.

Gebruikelijk was in die tijd dat er na een executie een dodenmasker werd gemaakt die in de 19e eeuw werden gebruikt bij de wetenschap t.b.v. frenologie. Het dodenmasker van Ned Kelly en andere veroordeelden zijn daar tentoongesteld. Een bizar gebouw ook!

Dinsdag 22/11 vertrokken we met een gehuurde auto via de oostkust richting Sydney. We verbleven enige dagen aan de zonnige kust bij Merimbula en waar we de omgeving daar verkenden. In plaatsen waar we doorkwamen (Orbost en Mallacoota) zagen we dat daar ook Lions Clubs actief waren.

25/11 bereikten we de Blue Mountains (ca 100 km ten westen van Sydney). Enorm slecht weer die dag en je had geen idee hoe de omgeving er uitzag. Toen we in Katoomba aankwamen hadden we nog geen berg gezien en daar moest het toch zijn! Tent gezet op een nog droog plaatsje op de camping (dat heeft toch ook wel wat om dat mee te maken) en na een hele nacht stromende regen bleek de volgende morgen hoe het echt zat! Katoomba ligt nl op een plateau. Vanaf de veranda bij 'Echo Point' aldaar kijk je naar beneden op 'The Three Sisters' de beroemde rotsformatie. Een heel lange trapafdeling leidt naar wandelroutes beneden in de vallei. Beneden werden we beloofd met grote gebieden subtropisch regenwoud en een aantal bijzondere watervallen, prachtig!

Zondag 27/11 naar Sydney, prachtig weer en wat een metropool!

Natuurlijk direct in het oog springend het

Sydney Opera House en de imposante Harbour Bridge waar je overheen kunt lopen voor AU\$ 200,-. Vond Pieter toch niet zo'n goed idee. Dat konden we beter investeren in wat biertjes. Heel bijzonder was de oude wijk 'The Rocks' waar het allemaal begon in Sydney. Als bijzondere herinnering heeft Pieter mij nog vereeuwigd voor het gebouw "No 1 Martin Place" een van de belangrijkste pleinen van het central businessdistrict. Toen we voorbij het

Sydney Opera House hoofdingangen de toch van de kap, die doet carnavalssteek. Niet toch wel niet euvel gevraagd heb hier een Ook in Sydney hebben bezocht zoals de wijk deze laatste was berucht Inmiddels is dat een heel uitgaanswijk geworden. clubs maar die bepalen

wandelden viel bij de wel bijzondere vorm op denken aan een carnavalisten zullen mij duiden dat ik Pieter foto van te maken!

we een aantal wijken 'Newtown' en 'Kings Cross' als het 'red light district'. mooie en gezellige Wel met wat van dit soort niet meer het straatbeeld.

We hebben daar een voortreffelijke steak gegeten in Sugarmill voor slechts AU\$10,00. Voor toeristen heeft Sydney een fantastische “free tour & map” waarin ook dit soort gelegenheden zijn aangegeven.

De 2e dag hebben wij de ferry genomen van en naar Manly (een schiereiland met een strand aan de baai van Sydney en 200 meter verder het strand aan

de oceaan). Daar ook prachtige waterdragons gezien in het wild. Tijdens de boottrip kom je langs stranden die liggen aan inhammen van de baai en waar je dan als je daar vertoeft, geen idee hebt dat je onder de rook van zo’n wereldstad bent. Ook het zijn in Sydney was een beleving!

Als jij mij vraagt wat het hoogtepunt was van deze reis, dan waren dat toch wel Kings

Canyon en Uluru in het rode hart van Australië én ons verblijf bij en met mijn broer en zijn vrouw. Maar het echte hoogtepunt was toch dat ik deze fantastische reis heb kunnen maken met Pieter. Vier weken lang en normaal gesproken eenmalig. Een pracht beleving.

Ben je in de gelegenheid ook zoiets met een van je kinderen toe doen? Laat zo’n kans niet liggen!

Voor mij was het toch wel de reis van mijn leven, die door Pieter is vastgelegd in een fantastisch fotoboek van bijna 100 schitterende pagina’s:

“Australië Vader en zoon ‘down under’, november 2011”

Wie het wil inkijken? Warm aanbevolen!

Martin Liefrink

COMMISSIES 2011-2012

● **Activiteiten**

Marnix jansen Venneboer, voorzitter
Herman van den Broek, vice-voorzitter
Toon Gasseling
Hans Kietselaer
Jan Loggers
Kees van Wingerden

● **Bulletin & ICT**

Henk Breuker, voorzitter
Henk Drost, photo-officer 1
Henk Dijk
Marnix Jansen Venneboer, photo-officer 2
Han Meibergen, content officer
Bart-Jaap Pull ter Gunne, cartoon & Puzzle
Theo Soontiëns, bulletin

● **Interservice**

Toon Gasseling
Bert Lamers

● **Jeugd**

Tom Jacobs, voorzitter
Henk Dijk, vice-voorzitter
Gerard Roelofsen, vice-voorzitter

● **Jumelage**

Jan van Iersel, voorzitter
Henk Drost
Marnix Jansen Venneboer
Jan Kruit
Han Meibergen

● **Kascontrole**

Hans Kietselaer
Henk Drost

● **Leden**

Martin Liefrink, voorzitter
John Brands
Kees van Steenbergen
Harco Kikkers

● **Tail Twisters**

Henk Dijk
Jan Jurriëns

● **We Serve**

Ruud Wink, voorzitter
Jan van Iersel, secretaris
Koos Kuiper
Jos Niesink
Ben Smeenk
Kees van Steenbergen

● **Privileged Members**

Rien ter Brugge
Hans Bruyn
Wim Frommé
Arnold van der Goot
Theo Kamps
Henk Kets
Jan Kruit
Toon van Oudheusden
Jan Thijssen

● **Members at Large**

Gerard Hehenkamp

■ **WE SERVE - Zorg**

Aart van Silfhout, voorzitter
Rien ter Brugge PM
Henk Drost
Wim Frommé PM
Jan van Iersel
Theo Kamps PM
Jan Kruit PM
Bart van der Laan
Martin Liefrink
Jan Loggers
Hans de Vries
Kees van Wingerden

■ **Betrokken Doetinchem**

Toon Gasseling
Bert Lamers

AGENDA 2011-2012

- 7 september 2011 18.00 uur *Start seizoen "De Kelder"*
- 21 september 18:00 uur *Taphap (10 minuten Herman v.d. Boek)*
- 5 oktober 2011 20.00 uur *Kees van Wingerden; zijn verhaal*
- 19 oktober 2011 18.00 uur *Taphap (10 minuten Henk Breuker)*
- 2 november 2011 20.00 uur *Mr. P. Noppen, strafrechtadvocaat*
- 9 November 2011 09.00 uur *Bezoek Rechtbank Zutphen - max 25 pers (ovb)*
- 16 november 2011 18.00 uur *Taphap (10 minuten Koos Witkop)*
- 30 november 2011 18.00 uur *Taphap in Borghuis (5^e Woensdag)*
- 7 december 2011 20.00 uur *Verhaal nieuw lid*
- 21 december 2011 18.00 uur *Taphap (10 minuten Theo Kamps)*
- 7 januari 2012 16.00 uur *Nieuwjaarsbijeenkomst in De Kruisberg*
- 18 januari 2012 18:00 uur *Taphap (10 minuten nieuw lid)*
- 1 februari 2012 20.00 uur *W. Dekker, ex-wethouder, raadslid gemeente Ede*
- 15 februari 2012 18.00 uur *Taphap (10 minuten Wim Frommé)*
- 1 maart 2012 19.30 uur *Benefietconcert Dorsten*
- 7 maart 2012 20.00 uur *Verhaal nieuw lid*
- 21 maart 2012 18.00 uur *Taphap (10 minuten Arnold v.d. Goot)*
- 4 april 2012 20.00 uur *Moskee & Turks Cultureel Centrum*
- 18 april 2012 18.00 uur *Taphap (10 min Marnix Jansen Venneboer)*
- 2 mei 2012 20.00 uur *Vrije avond - Event. Verhalen over de oorlog*
- 16 Mei 2012 18.00 uur *Taphap (10 minuten Hans Bruyn)*
- 26 mei 2012 13.45 uur *Uitstapje met Dorsten naar Oosterbeek*
- 6 juni 2012 20.00 uur *Bezoek bij leden thuis (4 à 5 personen)*
- 20 juni 2012 18.00 uur *Bestuursoverdracht*
- 29 juni 2012 19.00 uur *Sommerfest Dorsten*
-